

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114210958
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114210958.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci navrhovateľa: W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX V., proti odporkyni: W. R., bytom W. XX, XXX XX V., o zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

I. Počnúc dňom 01.04.2014 zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni určenú rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 9C/97/2013-26 zo dňa 30.12.2013.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom došlým súdu dňa 14.04.2014 sa žalobca domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k žalovanej, a to s účinnosťou od dňa 01.12.2013.

V návrhu uviedol, že pracoval v zahraničí. Dňa 24.11.2013 jeho pracovná zmluva skončila s prísľubom, že dňa 06.01.2014 sa obnoví. Pri takejto situácii žalobca súhlasil s prispievaním na výživu žalovanej sumou vo výške 200 € mesačne. Situácia sa však zmenila a pracovná zmluva sa pre nedostatok práce neobnovila. Žalobca je od 24.11.2013 nezamestnaný, a preto nebol finančne schopný rozsudok Okresného súdu Prešov nižšie uvedený dodržiavať. Má za to, že odporkyňa je schopná sama sa živiť a navrhovateľ nie je momentálne v situácii, že by jej mohol prispievať na jej výživu.

Odporkyňa sa k návrhu písomne vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 04.02.2016. V tomto podaní rozpísala svoje majetkové pomery, vrátane nákladov na živobytie a splácania jednotlivých pôžičiek. Uviedla, že jej príjem nestačí ani na zaplatenie nevyhnutných výdavkov a teda má za to, že rozsudok týkajúci sa povinnosti žalobcu prispievať jej na výživu by mal zostať nedotknutý. Súdu predložila potvrdenie o zdaniteľných príjmoch za rok 2015, kde výška jej zdaniteľného príjmu bola 4 332 €. Zároveň súdu predložila potvrdenie o nemocenských dávkach vyplatených za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2015 a rovnako aj príjmové pokladničné doklady týkajúce sa platieb súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému ako aj platobné doklady SIPO týkajúce sa úhrady platieb spojených s užívaním bytu. Ďalej súdu predložila poštové platobné poukážky týkajúce sa platenia rôznych úhrad, či už súdnemu exekútorovi alebo spoločnostiam O2 Slovakia alebo EOS KSI Slovensko.

Súd vo veci rozhodoval na pojednávaní konanom dňa 23.05.2016 v neprítomnosti žalovanej. Žalovaná v deň pojednávania, teda dňa 23.05.2016 telefonicky kontaktovala kanceláriu 9C, že sa nemôže zúčastniť pojednávania, pretože je PN z dôvodu, že včera mala tetanický záchvat. PN mala doložiť dodatočne. Súd vo veci konal a rozhodoval v neprítomnosti žalovanej postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. (Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na

pojednávania ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.), nakoľko vo veci mal potrebné podklady na rozhodnutie.

Zároveň čo sa týka návrhu odporkyne, resp. jej ospravedlnenia v úradnom zázname nie je uvedené, žeby táto žiadala o odročenie pojednávania a navyiac odročiť pojednávania zo zdravotných dôvodov možno iba preukázaním skutočností uvedených v § 119 O.s.p.

Podľa § 119 O.s.p.

(1) Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

(2) Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať.

Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,

b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,

c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

(3) Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Pri žiadosti o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, prípadne o odročenie pojednávania, (ktorá v tomto prípade daná nebola), môže súd vychádzať iba zo skutočností, ktoré v čase rozhodnutia o ďalšom procesnom postupe má k dispozícii. Súd v čase pojednávania nemal k dispozícii žiadne lekárske potvrdenie týkajúce sa žalovanej a tá doklad o PN nedoložila ani dodatočne.

Predmetom konania je zrušenie rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 9C/97/2013-26 zo dňa 30.12.2013, ktorým bola v tomto konaní navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu odporkyne sumou 200 € mesačne počnúc dňom 22.10.2013.

Tento rozsudok bol vydaný na základe súhlasného prejavu terajšieho navrhovateľa s návrhom podaným jeho bývalou manželkou, kde navrhovateľ na č.l. 22 spisu urobil podanie doručené súdu dňa 06.12.2013, ktorým uviedol, že súhlasí s návrhom na príspevok vo výške 200 € mesačne. Zároveň do spisu doložil pracovnú zmluvu, podľa ktorej mal vo Švajčiarsku zarábať 4 344 švajčiarskych frankov.

Súd teda pri rozhodovaní vo veci sp. zn. 9C/97/2013 vychádzal z toho skutkového základu, že terajší žalobca je zamestnaný vo Švajčiarsku, má príjem 4 344 švajčiarskych frankov brutto a zároveň, že s poskytovaním príspevku na výživu rozvedenej manželky súhlasí.

V teraz prejednáwanej veci súd vykonal dokazovanie listinami predloženými navrhovateľom a zistil, že tento bol dňa 31.03.2014 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zároveň z čestného vyhlásenia (č.l. 3) zistil, že v čase od 25.11.2013 do 12.01.2014 bol navrhovateľ dobrovoľne nezamestnaný.

Navrhovateľ ďalej súdu predložil dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 10.01.2014, ktorou mal vykonávať prácu u Petra Chovanca v rozsahu max. 10 hodín týždenne. Predložil taktiež potvrdenie o odmene za zárobkovú činnosť u tohto podnikateľa s tým, že za mesiac február 2014 obdržal čistú mzdu - 71,02 €, za mesiac marec obdržal čistú mzdu vo výške - 35,51 €.

Z potvrdenia úradu práce (č. l. 41) bolo zistené, že žalobca bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 31.03.2014 do 11.05.2014 a bol vyradený z dôvodu nespolupráce s úradom.

Prostredníctvom Slovenského veľvyslanectva vo Švajčiarsku (č. l. 71) súd zistil, že navrhovateľ vo švajčiarskej firme, od ktorej predložil pracovnú zmluvu pracoval cca len 2 mesiace. Následne sa pracovný vzťah neobnovil.

Navrhovateľ súdu taktiež predložil

- výpis z účtu, kde zaznamenal jednotlivé platby týkajúce sa jeho životných nákladov,

- daňové priznanie za rok 2015, z ktorého vyplýva základ dane vo výške 3198,91 €,

- potvrdenie o podaní daňového priznania za rok 2014, kde základ dane je 0,

- inventarizáciu pohľadávok, podľa ktorých za rok 2016 má neuhradené pohľadávky vo výške 1 100 €,

- príjmové pokladničné doklady o platbách v súvislosti s jeho podnikaním a rovnako predložil súdu vkladové lístky o vkladoch na účet,
- potvrdenie Okresného úradu Prešov o pozastavení prevádzkovania živnosti na čas od 24.03.2016 do 24.03.2019,
- doklad o zaplatení výživného za február 2016 do vlastných rúk syna Q. R. vo výške 180 €.

Vo výpovedi ďalej uviedol, že v súčasnosti žije v podnájme, kde platí mesačne 270 € a platí tiež výživné na syna vo výške 180 € mesačne. To je spolu 450 €. Zarobí zhruba 700-800 € mesačne, takže nevidí dôvod, aby zo svojho platu ešte prispieval na výživu odporkyne. Ďalej uviedol, že odporkyňa v podstate už malé deti nemá. Čo sa týka mladšieho syna, na ktorého platí výživné, tento býva u priateľky, preto výživné zasiela priamo jemu. Poukázal na to, že po rozvoze manželstva, mestský byt zanechal manželke s celým vybavením a odišiel iba so svojimi osobnými vecami.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine - Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 72 ods.1 zákona o rodine - Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Vzhľadom na to, že určenie výživného je určenie platieb aj do budúcnosti, pričom súd môže vychádzať pri svojom rozhodovaní iba zo skutočností známych mu najneskôr ku dňu vyhlásenia rozsudku, umožňuje zákon o rodine súdne rozhodnutia týkajúce sa výživného zmeniť, ak sa menia pomery oproti pomerom, ktoré tu boli v čase pôvodného rozhodnutia.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci opakovane rozhodnúť, je teda zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Zároveň je však potrebné vyhnúť sa tomu, aby novým rozsudkom nebol reparovaný iba rozsudok predchádzajúci bez toho, aby došlo k zmene pomerov.

Pri rozhodovaní o zmene výživného treba teda porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne, okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného alebo objektívne vývojom životných nákladov.

Na strane povinného môže byť takouto zmenou predovšetkým strata zamestnania, dlhodobá PN, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod..

Zmena výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

V prejednávanej veci je pre súd podstatné to, že pri svojom rozhodovaní o určení príspevku na výživu rozvedeného manžela vychádzal zo zisteného skutkového stavu takého, že žalobca je zamestnaný vo Švajčiarsku a s platením výživného súhlasí. Pravdou však je, že čo vyšlo najavo v konaní o zrušení vyživovacej povinnosti, že už v čase pôvodného rozhodovania navrhovateľ vo Švajčiarsku nepracoval, avšak domnieval sa, že k obnoveniu pracovného pomeru dôjde a za týchto podmienok súhlasil s platením výživného vo výške 200 €.

Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že k splneniu predpokladu žalobcu nedošlo. Treba teda vychádzať z toho, že tu došlo k podstatnej zmene okolností.

Pokiaľ pri prvotnom rozhodovaní súd vychádzal z toho, že žalobca pracuje vo Švajčiarsku, v tomto konaní bolo preukázané, že

- žalobca vo Švajčiarsku nepracuje,
- vykonával činnosť na základe dohody o výkone práce, kde jeho príjem bol minimálny,
- vykonával živnosť, ktorú pozastavil, pričom aj príjem z jeho živnosti bol minimálny,
- v súčasnosti vykonáva prácu, pri ktorej jeho príjem nie je žiadnym spôsobom nadštandardný.

Súd teda musel opätovne preveriť, či sú tu dané podmienky, pre ktoré možno zotrvať na jeho povinnosti platenia výživného v prospech bývalej manželky.

Ustanovenie § 72 zákona o rodine uvádza, že podmienkou priznania a trvania vyživovacej povinnosti je to, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť.

V prejednávanej veci bolo preukázané, že odporkyňa ako rozvedená manželka je schopná sa samostatne živiť, a to tým, že vykonáva prácu v pracovnom pomere. To, že v konečnom dôsledku jej príjem nestačí na úhradu všetkých jej nevyhnutných alebo štandardných výdavkov, je dané výškou mzdy, ktorú poberá. Výškou mzdy, a teda jej nepoberaním v sume postačujúcej na úhradu životných nákladov odporkyne nie je splnená podmienka toho, že nie je schopná sama sa živiť.

Navrhovateľ požadoval zrušenie vyživovacej povinnosti od 01.12.2013, teda ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ktorým mu vyživovacia povinnosť bola uložená. Rozsudkom OS Prešov č.k. 9C/97/2013 - 26 bola navrhovateľovi uložená vyživovacia povinnosť od dňa 22.10.2013, pričom rozsudok sa stal právoplatným dňa 27.03.2014.

Súd zrušil vyživovaciu povinnosť od dňa 01.04.2014, pretože vyživovaciu povinnosť nemohol zrušiť pred dňom právoplatnosti rozsudku, ktorým ju uložil, keďže by to spôsobovalo práve neprípustné reparovanie predchádzajúceho rozsudku a prenesenie teraz zisteného skutkového stavu, ktorý síce existoval v čase pôvodného rozhodnutia ale v tom čase známy nebol, do konania terajšieho.

Súd má teda za to, že je v súlade s § 78 zákona o rodine ako aj § 72 zákona o rodine a vôbec so spravodlivosťou samotnou, aby napriek osobitným okolnostiam prípadu bola vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanej zrušená, keďže pre jej ďalšie trvanie nie sú splnené podmienky.

Vzhľadom na predmet konania rozhodol súd tak, že žiadny z účastníkov, z ktorých mal každý čiastočný úspech nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods.2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 2 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.